

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 19. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm1265.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XII. Jakobs tolv Sønner.

Jakob havde tolv Sønner, ved Navn: Ruben og Simeon, Levi og Juda, Isaskar og 20Sebulon, Gad og Asser, Joseph og Benjamin, Dan og Nephtali, og blandt dem Alle var Joseph Faderens Yndling, og han var tillige et opvakt Hoved, som Gud havde skiænket store Sjæle-Evner, og en besynderlig prophetisk Gave til at forstaae og udtyde Drømme; men derfor blev han ilde lidt af sine Brødre, som baade misundte ham Faderens For-Kiærlighed, og stødte sig over hans forunderlige Drømme. Joseph havde nemlig i sin Opvext to besynderlige Drømme, som han fortalte sine Brødre, og sagde: jeg drømde, vi var ude i Marken og bandt, og see, da reiste min Neg sig paa Roden, og eders Neger bukkede for den; og han sagde atter: jeg drømde, at baade Solen og Maanen, og elleve Stjerner de neiede for mig! Hvad! sagde hans Brødre, saa du skulde herske over os! og selv hans Fader gav ham Utak, og sagde: hvad drømmer du om! skulde baade jeg, og din Moder, og dine Brødre komme, og kaste os i Støvet for dig?

Hertil kom endnu, at Nogle af Jakobs Sønner var i et slet Rygte, og det havde Joseph fortalt deres Fader, hvorover de bar Nag til ham.

Nu hændte det sig engang, da Jakobs ældre Sønner var paa en fraliggende Græs-Gang med Kvæget, at Jakob sendte Joseph 21ud til dem, for at see, hvordan de levede, og saasnart de øinede ham, sagde Nogle af dem til hverandre: see, der have vi Drømmeren, kom nu og lad os slaae ham ihjel, og smide ham i en af Hulerne, og sige, at et vildt Dyr har ædt ham, saa faaer vi at see, hvad der bliver af hans Drømme! Da sagde Ruben, som var ældst, og vilde frelse Joseph, nei, lad os ikke slaae ham ihjel, men blot kaste ham ned i Hulen herhenne i Ørken! Det skedte, saa, da Joseph kom, greb de fat paa ham, trak Kjortelen af ham, og smeed ham ned i Hulen, som dog var tør. Derpaa lagde de sig ned, og holdt Maaltid, og imidlertid kom der en Trop reisende Kiøbmænd, som man kalder en Karavane, forbi, med alle deres Kameler, som dertillands bruges isteden for Vogne, at læsse allehaande Kram-Vahre paa, og disse Kjøbmænd vilde til Ægypten, og nu fik En af Josephs Brødre, som hedd Juda, det Indfald at sælge ham til Kiøbmændene, og det tækkedes Brødrene, saa de trak ham op af Hulen, og solgde ham for tyve Lodd Sølv, Ruben var ikke nærværende, da Joseph blev solgt, og kom siden ene til Hulen for at trække ham op, og sende ham hjem, men saae med Forskrækkelse, at han var borte; og nu tog de andre Brødre Josephs Kjortel, dyppede den i Blod, 22og sendte den til deres Fader, som kiendte den strax, tænkte, at Joseph var revet ihjel af et vildt Dyr, og jamrede sig ynkelig over hans Død. 1. Moseb. 37.